

سال چهارم، شماره ۳، پیاپی ۱۲ پاییز ۱۴۰۰

www.qpjjournal.ir

ISSN : 2783-4166

کتابشناسی لالایی‌های ایرانی

دکتر نفیسه رئیسی مبارکه^۱ شکوفه ژاله^۲

تاریخ دریافت : ۱۴۰۰/۰۴/۰۶ تاریخ پذیرش نهایی : ۱۴۰۰/۰۶/۲۳

(از ص ۸۷ تا ص ۱۰۸)

نوع مقاله : پژوهشی

[20.1001.1.27834166.1400.4.3.4.5](https://doi.org/10.1001.1.27834166.1400.4.3.4.5)

چکیده

لالایی‌ها از نظر نوع ادبی زیر مجموعه ادبیات شفاهی و فرهنگ عامه است و از دیگر سو چون عموماً مخاطب آن‌ها کودکان هستند با ادبیات کودک نیز ارتباط پیدا می‌کند. ویژگی اصلی لالایی‌ها این است که در ادبیات همه سرزمین‌ها و فرهنگ‌ها وجود دارد. از این لحاظ موضوع مناسبی در پژوهش‌های ادبیات تطبیقی است و برای کشف روابط بین ملل گوناگون مفید است. البته کارکرد لالایی‌ها در پژوهش‌های ادبی گستره مطلوبی دارد از یک سو در زمینه مطالعات زبان‌شناسی، لهجه‌شناسی و واژه‌شناسی مفید است و از سوی دیگر در پژوهش‌های جامعه‌شناسی و فرهنگ مردم و شناخت وضع معیشت آن‌ها کارآمد است. چون سرایندگان اصلی لالایی‌ها مادران بودند می‌توان لالایی را بستر مناسبی دانست تا از طریق آن‌ها اندیشه‌های فروخورده زنان ایرانی را بازشناخت و بر اساس آن وضعیت زنان و ساختار پنهان خانواده ایرانی شناخته شده و از طریق آن یکی از مهم‌ترین کارکردهای لالایی یعنی شناخت ارزش‌های تربیتی در جامعه ایرانی امکان‌پذیر خواهد شد زیرا با مطالعه مختصر در لالایی‌ها می‌توان به وجود چنین آموزه‌های پی برد. در این مقاله کوشش بر این است که کتابشناسی لالایی‌های ایرانی ارائه شود. کتابشناسی حاضر شامل ۳۴۷ کتاب، مقاله و پایان‌نامه در این موضوع است. در دسترس بودن چنین فهرستی می‌تواند در سازمان‌دهی، تدوین و تحلیل لالایی‌های ایرانی از منظرهای گوناگون چون زبان‌شناسی، ادبیات، جامعه‌شناسی، روانشناسی و حوزه‌های تربیتی یاری‌رسان باشد.

واژگان کلیدی: لالایی‌های ایرانی، ادبیات عامیانه، کتابشناسی

^۱ استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه یزد، یزد، ایران. (نویسنده مسئول) // Email : raisi@yazd.ac.ir

^۲ کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه یزد، یزد، ایران. // Email : Sh.Zhaleh@stu.ac.ir

مقدمه

فرهنگ‌عامه در ذهن توده مردم آفریده می‌شود و رشد می‌یابد و مطابق با فرهنگ‌ها، اقوام، زبان‌ها و شرایط اجتماعی دگرگونی می‌پذیرد. از روزگاران دور مردم باورها، رسوم، آرمان‌ها و ناکامی‌های خویش را در قالب اشکال مختلف فرهنگ‌عامه مانند متل، ترانه، چیستان، افسانه، بازی و لالایی بیان می‌کردند. در میان اشکال گوناگون فرهنگ‌عامه لالایی بسیار ارزشمند است؛ زیرا نخستین برخورد کودک با فرهنگ، اجتماع، ساختار خانواده و باورها و هویت قوم خویش است و جزء اولین آموزش‌ها به کودک به شمار می‌آید.

«در اصطلاح تخصصی لالایی‌ها، اشعار عامیانه‌ای هستند که ریشه در فرهنگ شفاهی مردم‌دارند. زبان در «لالایی» در خدمت تقریر و بیان آرزو، رنج، شادی، کام، ناکام انتظارات مردم است. از نظر ساختار، لالایی‌ها نوع مستقل و ویژه‌ای از شعر شفاهی را تشکیل می‌دهند و می‌توان گفت از دیدگاه بحث «مخاطب‌شناسی» نوعی حيله روایتی را با خود همراه دارند؛ زیرا در همه لالایی‌ها مادری کودک خود را مورد خطاب قرار می‌دهد؛ اما آنچه بیان می‌کند، ربطی به کودک ندارد؛ و این روایت‌ها آرزوهای او یا مادرانی است که در بطن گفتار مردمی، نهادینه شده است. این لالایی‌ها از فرهنگ عامه یا فولکلور گرفته می‌شود و علاوه بر زبان بومی، ممکن است از زبان و درون‌مایه تازه نیز در آن‌ها استفاده شود.» (سلاجقه، ۱۳۸۷، ص ۴۲۴)

لالایی‌ها نخستین پیمان آهنگین و شاعرانه میان مادر و کودک است که طیف‌های گوناگون از آرزوها، گلایه‌ها و نیایش‌های مادرانه را در خود دارد و سینه‌به‌سینه از نسل‌های گذشته به امروز رسیده است. باوجود گذشت زمان این نوع ادبی هم چنان تازگی خود را حفظ کرده است به گونه‌ای که هیچ نوع ادبی دیگر نتوانسته است جای آن را بگیرد. لالایی‌ها مضامین گوناگونی را در خود جای داده‌اند. آرزوها، آرمان‌های مادر در مورد خود و کودکش، دعا و نیایش برای سلامتی کودک، در سفر بودن پدر و امید بازگشت او، آگاه کردن کودک از بدی‌ها، آموزه‌هایی سطحی اجتماعی و فرهنگی از کلیدی‌ترین مضامین لالایی است. دسته دیگری از لالایی‌های ایرانی وجود دارند که مضامین سیاسی و اجتماعی را در خود جای داده‌اند بسیاری از این لالایی‌ها ساخته و پرداخته شاعران انقلاب مشروطه به بعد هستند «از شعرای دوران مشروطیت، اشرف گیلانی و از گویندگان معاصر احمد شاملو» لالایی‌های سیاسی - اجتماعی سروده‌اند. از جمله شاعران محلی که لالایی‌های سیاسی - اجتماعی سروده‌اند می‌توان "هزار" شاعر نامدار کرد را نام برد. (جمالی، ۱۳۸۶، ص ۱۹)

این پژوهش در پی آن است که در حدّ توان آنچه کتاب، مقاله و پایان‌نامه درباره لالایی‌ها وجود دارد به علاقه‌مندان این حوزه معرفی کند.

۱. آخوندپور، حسن (۱۳۸۳). لالایی علی اصغر. تهران: مکعب. ۱۴ص.

۲. آذری، ژیلا (۱۳۸۷). فرهنگ موضوعی شعر کودک (براساس اشعار مصطفی رحماندوست و افسانه شعبان نژاد)، محمد شکرایی (استاد راهنما)، اهواز، دانشگاه پیام نور مرکز اهواز.
۳. آقاجانی، ناهید (۱۳۹۷). لالایی های مادرانه. تهران: انتشارات نخبگان. ۳۰ص.
۴. آقاخانی، امیر (۱۳۹۰). ستاره طلایی می خوابه با لالایی. تهران: فرارسانه برگ. ۱۶ص.
۵. ابراهیمی، عزت (۱۳۵۸). ادبیات خردسالان در ایران، کریمیان (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه شهید بهشتی.
۶. احمدپناهی (پناهی سمنانی)، محمد (۱۳۸۰). تفرّجی در شربه ها و واسوانک ها. کتاب ماه هنر، ش ۴۰-۳۹، صص ۸۶-۸۲.
۷. احمدپناهی (پناهی سمنانی)، محمد (۱۳۸۰). زنانه ها در شعر عامیانه، کتاب ماه هنر، ش ۴۰-۳۹، صص ۲۱-۱۸.
۸. احمدپناهی (پناهی سمنانی)، محمد (۱۳۸۳). علی (ع) در ترانه های عامّه. کتاب ماه هنر، ش ۶۸-۶۷، صص ۷۹-۷۴.
۹. احمدپناهی (پناهی سمنانی)، محمد (۱۳۸۰). علی (ع) در ترانه مّلی. کتاب ماه هنر، ش ۳۲ و ۳۱، صص ۲۳-۲۰.
۱۰. احمدزاده، شکوفه (۱۳۹۳). زیباشناسی لالایی های خراسان، محمدمهدی ناصح و سید مهدی زرقانی (استادان راهنما)، مشهد، دانشگاه امام رضا(ع).
۱۱. احمدی، فریده (۱۳۸۹). لالایی ها. چیستا، ش ۲۷۷، صص ۹۶-۹۱.
۱۲. اسدی، سمانه (۱۳۹۵). لالایی های من. تهران: تک زنگ. ص [۳۰].
۱۳. اسدی، بهرام (۱۳۹۷). لایلا لار - ناز لامالار. ارومیه: انتشارات یاز. ۲۰۰ص.
۱۴. اسلامی، مریم (۱۳۸۷). لالا لالا گل شب بو: ۱۲ لالایی بهاره. تهران: قدیانی. ۱۲ص.
۱۵. اسلامی، مریم (۱۳۸۷). ۴۸ لالایی برای ۴ فصل (مجموعه ۴ جلدی لالایی ها). تهران: قدیانی. ۱۲ص.
۱۶. اسلامی، مریم (۱۳۸۸). لالا لالا گل گندم: لالایی ها ۲. تهران: قدیانی. ۱۲ص.
۱۷. اسلامی، مریم (۱۳۸۸). لالا لالا گل کوب: لالایی ها ۳. تهران: قدیانی. ۱۲ص.
۱۸. اسلامی، مریم (۱۳۸۸). لالا لالا گل نرگس: لالایی ها ۴. تهران: قدیانی. ۱۲ص.
۱۹. اسلامی، مریم (۱۳۸۹). لالا لالا گل گندم، ۱۲ لالایی تابستانه. تهران: قدیانی. ۱۲ص.
۲۰. اسلامی، مریم (۱۳۹۰). ۴۸ لالایی برای ۴ فصل. تهران: قدیانی، کتاب های بنفشه. ۴۸ص.
۲۱. اسلامی، مریم (۱۳۹۲). لالا لالا گل کوب: ۱۲ لالایی پاییزه. تهران: قدیانی. ۱۲ص.
۲۲. اسلامی، مریم (۱۳۹۲). لالا لالا گل نرگس: ۱۲ لالایی زمستانه. تهران: قدیانی. ۱۲ص.
۲۳. اصغری، خدیجه (۱۳۹۵). مطالعه تحلیلی و تفسیری ترانه ها و لالایی های بومی زنان مازندران، محمد عارف (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.
۲۴. افسر، آتوسا (۱۳۹۲). لالایی ها در فرهنگ مردم خراسان جنوبی، اصغر عسگری خانقاه (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.

۵۵. افشار، هدیه (۱۳۹۷). لالایی. تهران: آیدا کتاب. ۱۲ص.
۶۶. اکبری قانع، حسین (۱۳۹۵). تحلیل لالایی‌های بخش ششتم و روداب، سعید روزبهانی (استاد راهنما)، سبزوار، دانشگاه آزاد واحد سبزوار.
۷۷. امیراسدی، افروز (۱۳۹۱). مجموعه لالایی‌های "نازباشی" و "داداشی". تهران: سارا. ۲۵ص.
۸۸. انجوی شیرازی، سید ابوالقاسم (۱۳۸۴). ادب شفاهی و زبان‌آموزی به کودک در فرهنگ مردم. فرهنگ مردم، ش ۱۳، صص ۶۲-۷۳.
۹۹. ایبک‌آبادی، فاطمه و محمد مولایی (۱۳۹۲). بررسی جنبه‌های زیباشناسی لالایی‌های ایران و اله‌های تاجیکستان از نظر معنایی. زیباشناسی ادبی، صص ۲۱-۱.
۱۰۰. ایبک‌آبادی، فاطمه. (۱۳۹۶). تحلیل لالایی‌ها و ترانه‌های کودکانه براساس نظریه گفتمان انتقادی، خلیل بیگزاده (استاد راهنما)، کرمانشاه، دانشگاه رازی.
۱۱. ایبک‌آبادی، فاطمه و ابراهیم رحیمی زنگنه و فاطمه کلاهچیان (۱۳۹۷). تحلیل انتقادی گفتمان واژگان ترانه‌های نوازشی برپایه انگاره فرکلاف. فرهنگ و ادبیات عامه، ش ۲۴، صص ۹۳-۱۱۶.
۲. ایزدی، نعمت‌الله (۱۳۸۹). لالایی و قصه‌های خواب کودکان. نجف‌آباد: انصارالامام المنتظر(عج). ۱۶۸ص.
۳۳. ایشانی، طاهره و زینب رضایی برمی (۱۳۹۸). نقش لالایی‌ها در انتقال حس وطن‌دوستی به کودکان با تکیه بر لالایی‌های مکتوب فارسی. سومین همایش بین‌المللی زبان و ادبیات فارسی.
۴۴. بابانژاد، حسین (۱۳۸۹). لالایی. تهران: آفریدگار قلم. ۱۲ص.
۵۵. بابایی بزار، پروانه (۱۳۷۴). بررسی گویش دزفولی، محمود طاووسی (استاد راهنما)، شیراز، دانشگاه شیراز.
۶۶. بخشی، مینا (۱۳۹۵). لالایی مادرانه. تهران: حسام شیرمحمدی. ۱۲ص.
۷۷. بلوچ، عفت (۱۳۸۸). بررسی عناصر شعری در اشعار عامیانه سبزوار، مهدی نیک‌منش (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه الزهرا (س).
۸۸. بنی‌هاشمی، سلیمان (۱۳۸۸). بررسی ادبیات شفاهی کودکان شهرستان بستک، اسدالله نوروزی (استاد راهنما)، بندرعباس، دانشگاه هرمزگان.
۹۹. بوالحسنی، ناصرقلی (۱۳۷۸). لالایی. تهران: آتی. ۱۵ص.
۱۰۰. بهبهانی مطلق، مرضیه (۱۳۸۹). لالایی. قم: موعود اسلام. ۱۲ص.
۱۱. بیدل، تکتیم (۱۳۸۹). لالایی واسه نی‌نی. مشهد: یار آشنا. ۱۲ص.
۲۲. بیگزاده، خلیل و نادر پروین (۱۳۹۵). جلوه‌های سیمای امام رضا (ع) در برخی آیین‌های نمادین و ادب عامه. فرهنگ و ادبیات عامه، ش ۹، صص ۱۴۷-۱۲۵.
۳۳. بیگزاده، خلیل و فاطمه ایبک‌آبادی (۱۳۹۶). بررسی هنجارگریزی معنایی در لالایی ایرانی واله تاجیکی براساس نظریه لیچ. فرهنگ و ادبیات عامه، ش ۱۷، صص ۲۴۵-۲۲۳.

۴. بینا، سیما (۱۳۸۹). لالایی‌های ایرانی: نگاهی به آلبوم لالایی‌های سیما بینا. هنر و موسیقی، ش ۱۰۶، صص ۲۷-۲۶.
۵. بینایی، قوام‌الدین (۱۳۸۹). کالبد شکافی یک لالایی. اباختر، ص ۴.
۶۶. بینایی، قوام‌الدین (۱۳۸۹). لالا لالا مه مهتابه: لالایی‌های مازندران. تهران: میر ماه. ۴۸ص.
۷۷. پاینده، حامد و آسیه ذبیح نیا عمران و عبدالله بوبر (۱۳۹۵). بررسی لالایی‌های ایران و جزیره قشم. چهارمین همایش ملی زبان و ادبیات فارسی، اردیبهشت، صص ۱۲-۲.
۸۸. پژمان، مریم (۱۳۹۲). لالایی شبانه (دخترانه). اصفهان: نوشیکا. ۸ص.
۹۹. پژمان، مریم (۱۳۹۲). لالایی شبانه (پسرانه). اصفهان: نوشیکا. ۸ص.
۱۰۰. پنیق، مانده و حبیب صفرزاده (۱۳۹۶). سیمای امام علی (ع) در فرهنگ عامه خراسان بزرگ. مجموعه مقالات برگزیده دومین همایش ملی «بررسی ادبیات بومی ایران زمین» خرم‌آباد، صص ۹۶-۸۰.
۱۱. پورتقی، علی (۱۳۸۹). لالایی خاطره‌ها. تهران: علی پورتقی. ۴۱ص.
۲۲. پورتقی، رویا (۱۳۹۴). بررسی فرهنگ لالایی‌ها، شعرهای محلی و ضرب‌المثل‌ها در گویش قوم لر با تأکید بر نشانه‌های تفکیک جنسیت (مطالعه موردی: قوم لر- بروجرد)، اصغر عسکری خانقاه (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.
۳۳. پورمندان، مهران (۱۳۸۳). بررسی موسیقی در فیلم «لاک‌پشت هم پرواز می‌کنند» (موسیقی شیفته لالایی‌های جنگ). فرهنگ و آهنگ، ش ۱، صص ۴۹-۴۸.
۴۴. پورنعمت رودسری، منیژه (۱۳۹۱). بررسی موضوعات تعلیمی و غنایی لالایی‌های استان بوشهر. تحقیقات تمثیلی در زبان و ادب فارسی، ش ۱۱، صص ۱۰۲-۷۷.
۵۵. پورنعمت رودسری، منیژه (۱۳۹۲). ترانه‌های نوازش کودک: نازآواهای مادران و زنان. سبک‌شناسی نظم و نثر فارسی (بهار ادب)، ش ۲۰، صص ۱۱۰-۹۳.
۶۶. پورنعمت رودسری، منیژه (۱۳۹۲). لالایی‌های استان بوشهر. قم: صحیفه خرد. ۲۳۸ص.
۷۷. پورنعمت رودسری، منیژه بذرافکن و مهتا بذرافکن و علی روحانی (۱۳۹۳). لالایی‌ها: دغدغه‌های زنانه، بازنمایی اجتماعی لالایی‌های استان بوشهر. زن در فرهنگ و هنر، ش ۲، صص ۲۸۲-۲۶۵.
۸. پورنعمت رودسری، منیژه (۱۳۹۶). بررسی تفاوت‌های جنسیتی در لالایی‌ها و ترانه‌های نوازشی استان بوشهر. دومین همایش ملی نگاهی نو به زبان و ادب عامه، صص ۴۳۶-۴۱۵.
۹۹. تاران، حسین (۱۳۹۲). گنجشک لالا...سنجاب لالا؛ لالایی‌ها، درد دل مادران گذشته. رشد آموزش پیش دبستانی، ش ۲۰، ص ۴.
۱۰۰. تقوی فرد، فاطمه (۱۳۹۳). بررسی تطبیقی لالایی‌های ایرانی و فرانسوی در گذر ترجمه، محمد رحیم احمدی (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه الزهراء(س).

۱۱. توحیدی، سید فؤاد (۱۳۸۴). نگاهی به موسیقی زنان نواحی استان کرمان. مقام موسیقایی. ش ۳۹، صص ۴۸-۵۱.
۲۲. جاوید، هوشنگ (۱۳۷۰). آواهای روح‌نواز "مجموعه لالایی‌های ایرانی". تهران: سازمان تبلیغات اسلامی، حوزه هنری: واحد موسیقی. ۱۳۹ ص.
۳۳. جاوید، هوشنگ (۱۳۸۳). آواهای روح‌نواز "مجموعه لالایی‌های ایرانی". تهران: سازمان تبلیغات اسلامی، حوزه هنری، سوره مهر. ۱۴۲ ص.
۴۴. جاوید، هوشنگ، موسی جرجانی (۱۳۸۶). لالایی‌های ایرانی. تهران: نیلا.
۵. جاوید، هوشنگ (۱۳۹۷). مضمون و موسیقی در لالایی‌های ایرانی. فرهنگ مردم ایران، ش ۵۴ و ۵۳، صص ۶۴-۳۹.
۶۶. جعفری، ابوالقاسم (۱۳۸۷). لالایی فرشته‌ها. تهران: دعوت. ۱۲ ص.
۷۷. جعفری، اکبر (۱۳۹۵): بررسی اشتراکات محتوایی لالایی‌ها در گونه‌های غرب ایران، مالک شعاعی (استاد راهنما)، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دره‌شهر.
۸۸. جلالی، سما (۱۳۹۴). لالایی پدر، کوه. تهران: نشر رادمند. ۱۸ ص.
۹۹. جلالی، مریم (۱۳۹۸). تحلیل تطبیقی لالایی‌های فارسی و انگلیسی از منظر فرانقش اندیشگانی. ادبیات تطبیقی (ویژه نامه فرهنگستان)، ش ۱۸، صص ۲۱-۳.
۱۰. جلالی پندری، یدالله و صدیقه پاک‌ضمیر (۱۳۹۰). ساختار روایت در لالایی‌های ایرانی. مجله مطالعات ادبیات کودک، ش ۴، صص ۳۲-۱.
۱۱. جمالی سوسفی، ابراهیم (۱۳۸۶). نگاهی به لالایی‌های کرمان. فرهنگ مردم ایران، ش ۹، صص ۸۲-۶۹.
۲۲. جمالی سوسفی، ابراهیم (۱۳۸۶). لالایی‌ها در فرهنگ مردم ایران. تهران: صدای و سیمای جمهوری اسلامی ایران، مرکز تحقیقات. ۹۲ ص.
۳۳. جوانمردزاده، محسن (۱۳۸۸). بررسی ادبیات عامیانه کودکان در استان ایلام، موسی پرنیان (استاد راهنما)، ایلام، دانشگاه ایلام.
۴۴. جودت، معصومه (۱۳۹۴). شعرهای لالایی. تهران: برف. ۱۲ ص.
۵۵. جولایی، احمد و معصومه احمدی ماچپانی و ناتاشا دربان (۱۳۹۵). ادبیات تغزلی و لالایی‌های مادران ایرانی. همایش ملی ادبیات غنایی.
۶۶. چنانی، فاطمه و حمیلا چرنگ (۱۳۹۸). بازتاب ادب عامه با محوریت لالایی در ادبیات کودک. هفتمین همایش ملی متن‌پژوهی ادبی با عنوان نگاهی تازه به ادبیات کودک و نوجوان.
- ←← حامد فرشپافی، سمیه (۱۳۹۷): بررسی ظرفیت تصویرهای لالایی‌های فولکلور آذربایجان برگرفته از کتاب لای لالار گنجه‌سی (۸)، مجید حیدری (استاد راهنما)، مؤسسه آموزش عالی فردوس.

۸۸. حبیبی، کلثوم (۱۳۹۵). لایبی های کودکانه. تهران: نورالحدیث. ۶۳ ص.
۹۹. حبیبی، فاطمه (۱۳۹۶). بررسی جامعه‌شناختی ترانه‌های فولکلور کردی (با تأکید بر لایبی‌ها)، محمدتقی شیخی (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه الزهرا(س).
۱۰۰. حسن‌زاده رهدار، حسین (۱۳۹۷). دا لالا: لایبی‌های مادرانه لری (بختیاری، جاک، لکی، مینجایی). خرم‌آباد: انتشارات شاپورخواست. ۱۰۲ ص.
۱۱. حسن‌لی، کاووس (۱۳۸۲). لایبی‌های مخملین‌نگاهی به خاستگاه و مضامین لایبی‌های ایرانی. پژوهشنامهٔ ادب غنایی، ش ۱، صص ۸۰-۶۱.
۱۲. حسنی سعدی، طاهره و نجمه طاهری ماه‌زمینی (۱۳۹۶). بررسی زبان لایبی‌های کرمان. دومین دورهٔ همایش ملی بررسی ادبیات بومی ایران زمین، صص ۱۸-۱.
۱۳. حسینی، سید ماهیار (۱۳۹۵). تأثیر تفکرات جامعه‌شناختی مازندران بر لایبی‌های آن، حسن ریاحی (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.
۱۴. حسینی صابر، مهلا السادات. جلالی، مریم و زهرا سیدیزدی (۱۳۹۸). بازتاب اوضاع اجتماعی در لایبی‌های عصر حاضر. مطالعات ادبیات کودک، ش ۲۰، صص ۲۰-۱.
۱۵. حقگو، آزاده (۱۳۹۰). بررسی لایبی‌ها در سه قوم آذری، کرد و گیلک. فرهنگ مردم ایران، ش ۲۴، صص ۹۰-۷۱.
۱۶. حکیمی، زهرا (۱۳۹۵). لایبی خوشمزه. تهران: مؤسسه انتشارات حسام شیرمحمدی. ۱۲ ص.
۱۷. حمزه‌ای، رودابه (۱۳۹۵). فیل کوچولو لایبی. تهران: پیام مشرق، کتاب‌های آلوچه. [۱۰] ص.
۱۸. حمزه‌ای، رودابه (۱۳۹۵). جیکان جوجو، لایبی. تهران: پیام مشرق، کتاب‌های آلوچه. [۱۰] ص.
۱۹. حیدرزی، مهدی (۱۳۹۸). کودکانه‌های (افسانه، لایبی، چیستان، ضرب‌المثل کودکانه، ترانه‌بازی) روستای آذرباد دلگان، آسیه ذبیح نیا عمران (استاد راهنما)، اردکان، دانشگاه پیام‌نور استان یزد، مرکز پیام‌نور اردکان.
۲۰. حیدری، روشنگ (۱۳۸۸). لایبی. تهران: ریحانه. [۱۲] ص.
۲۱. حیدری، روشنگ (۱۳۸۹). لایبی. تهران: بازتاب اندیشه. ۱۲ ص.
۲۲. حیدری، روشنگ (۱۳۹۳). لایبی. تهران: نوآوران. ۱۲ ص.
۲۳. حیدری، روشنگ (۱۳۹۷). لایبی. تهران: آیسان‌نگار. ۱۲ ص.
۲۴. حیدری‌شاهی، زهره (۱۳۸۹). با نگاهی به مجموعه شعر «لایبی خاطره‌ها»: خاطرهٔ لایبی‌ها. کتاب ماه کودک و نوجوان، ش ۱۶۱، صص ۸۹-۸۴.
۲۵. حیدریه، محمود (۱۳۹۴). گلبنگ مادرانه‌های بوشهری: تحقیق و پژوهشی پیرامون لایبی‌های بوشهر. بوشهر: محمود حیدریه. ۱۲۰ ص.

۶۶. حیدریه، محمود (۱۳۹۵). نقش لالایی حضرت علی‌اصغر (ع) در توسعه فرهنگ رسانه‌ای شنیداری و دیداری مذهبی بوشهر. کنگره بین‌المللی زبان و ادبیات.
۷۷. خاورسنگری، رضا (۱۳۸۹). لالایی‌های پدران، عاشقانه‌های مادران. تهران: یزدا. ۸۷ص.
۸۸. خداجو، فروزنده (۱۳۹۶). لالایی سنجاب. تهران: مدرسه. ۱۶ص.
۹۹. خزاعی، حمیدرضا (۱۳۸۴). لالایی‌ها. مشهد: ماه‌جان. ۳۹۲ص.
۱۰۰. خزایی، کبری (۱۳۸۹). لالایی در فرهنگ مردم خزل. فرهنگان، ش ۳۸، صص ۱۰۰-۸۳.
۱۱۱. خسروی‌نژاد، نیره (۱۳۹۱). نقش زبانی زنان در پیدایش و رواج ادبیات شفاهی با نگاهی به قصه‌ها، ترانه‌های بازی، لالایی‌ها و دوبیتی‌های مردم کرمان. مجموعه مقالات دانشگاه علامه طباطبایی، ش ۲۸، صص ۲۱۳-۲۰۲.
۲۲۲. خوش‌سیما آبرودی، معصومه (۱۳۹۲). لالایی ویژه ۱ ساله‌ها. رشت: نشر بلور. ۱۲ص.
۳۳۳. خوش‌سیما آبرودی، معصومه (۱۳۹۲). لالایی ویژه ۲ ساله‌ها. رشت: نشر بلور. ۱۲ص.
۴۴۴. خوش‌سیما آبرودی، معصومه (۱۳۹۲). لالایی ویژه ۳ ساله‌ها. رشت: نشر بلور. ۱۲ص.
۵۵۵. خوش‌سیما آبرودی، معصومه (۱۳۹۲). لالایی ویژه ۴ ساله‌ها. رشت: نشر بلور. ۱۲ص.
۶۶۶. خوشه چرخ‌آرانی، علی و رقیه سیفی‌زاده آرانی (۱۳۹۸). جایگاه لالایی در ادبیات عامه. چهارمین همایش نگاهی نو به زبان و ادب عامه.
۷۷۷. خیامی، لیلا (۱۳۸۵). لالایی‌ها. مشهد: عروج‌اندیشه.
۸۸۸. خیری، ملیحه و محبوبه صرفی (۱۳۹۴). معرفی لالایی‌های دامغانی. همایش بین‌المللی جستارهای ادبی، زبان و ارتباطات فرهنگی.
- للا. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: پیامبر اکرم (ص). قم: اکرام. ۱۲ص.
۱۰۰۰. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: امام علی (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
۱۱۱. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: حضرت فاطمه زهرا (س). قم: اکرام. ۱۲ص.
۲۲۲. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: امام حسن مجتبی (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
۳۳۳. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: امام حسین (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
۴۴۴. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: حضرت زین العابدین (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
۵۵۵. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: امام محمد باقر (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
۶۶۶. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: امام جعفر صادق (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
۷۷۷. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: امام موسی کاظم (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
۸۸۸. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: امام رضا (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
۹۹۹. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: امام محمدتقی (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.

- ۰۰۰ . داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لایبی معصومین: امام هادی (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
- ۱۱۱ . داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لایبی معصومین: امام حسن عسگری (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
- ۲۲۲ . داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لایبی معصومین: حضرت مهدی (عج). قم: اکرام. ۱۲ص.
- ۳۳۳ . دباغیان، مریم و اسماعیل اکبریپور (۱۳۹۵). بررسی واگویه‌های منظوم کودکان در خراسان جنوبی. چهارمین کنفرانس بین‌المللی پژوهش‌های کاربردی در مطالعات زبان.
- ۴۴۴ . درویشی، سعیده و محمد اکبری (۱۳۹۵). تجزیه و تحلیل مضامین نهفته در لایبی‌های مادران مطالعه موردی شهر شیراز. کنفرانس ملی دانش و فناوری روانشناسی، علوم تربیتی و جامع روانشناسی ایران.
- ۵۵۵ . دریاگشت، محمد رسول (۱۳۸۰). ترانه‌های دختران حوا. نشر دانش، سال هجدهم، ش ۱، ۷۶ص.
- ۶۶۶ . دریکوند، فاطمه (۱۳۸۶). فرهنگ، زبان، موقعیت تاریخی و جغرافیایی، فرهنگ عامه (سروده‌ها، سوگواری‌ها، لایبی‌ها و...) استان لرستان، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران.
- ۷۷۷ . دهقان، مهدی (۱۳۹۲). بشیک. نغمه لری. تبریز: اختر. ۱۰۴ص.
- ۸ . دهقان، اسماعیل (۱۳۹۵). طبقه‌بندی و تحلیل لایبی‌های یزدی براساس رویکرد تحلیل گفتمان انتقادی فرکلاف، حسن ذوالفقاری (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه تربیت معلم.
- ۹۹۹ . دهقان طرزجانی، محمد اسماعیل و حسن ذوالفقاری (۱۴۰۰). سبک زنانه در متون لایبی. دو فصلنامه پژوهشی‌های بین‌رشته‌ای ادبی، ش ۵، دوره ۳، ص ۱۶۱-۱۳۲.
- ۰۰۰ . دهقانی، محمدعلی (۱۳۸۹). لایبی. تهران: آفریدگار قلم: میامین. ۱۲ص.
- ۱۱۱ . ذوالفقاری، حسن و لیلا احمدی (۱۳۸۸). گونه‌شناسی بومی سروده‌های ایران. ادب پژوه، ش ۸-۷، صص ۱۷۰-۱۴۳.
- ۲۲۲ . راستی، ملیکه (۱۳۹۶). مطالعه تطبیقی لایبی‌های منتخب انگلیسی، فارسی، و ترکی آذری براساس تئوری مضمونی فرانسوایوست، ابوالفضل رضانی (استاد راهنما)، ارومیه: دانشگاه شهید مدنی آذربایجان.
- ۳۳۳ . رامین، مژگان (۱۳۹۱). لایبی مادرانه. اراک: نشر نویسنده. ۴۰ص.
- ۴۴۴ . رئیس، آمنه (۱۳۹۷). بررسی و تحلیل موتک‌ها، لایبی‌ها و ضرب‌المثل‌های بلوچی در منطقه قصرقند، یدالله شکیبافر (استاد راهنما)، یزد: دانشگاه پیام نور استان یزد.
- ۵۵۵ . رجایی، راضیه (۱۳۸۹). لایبی. مشهد: ستاره‌ها. ۱۶ص.
- ۶۶۶ . رجایی، راضیه (۱۳۸۹). لایبی ۱. مشهد: ستاره‌ها. ۲۰ص.
- ۷۷۷ . رحماندوست، مصطفی (۱۳۶۵). خواب خوش. رشد معلم، ش ۳۲، ص ۱۹.
- ۸۸۸ . رحماندوست، مصطفی (۱۳۶۵). خواب خوش. رشد معلم، ش ۳۳، ص ۵۲.
- ۹۹۹ . رحماندوست، مصطفی (۱۳۶۵). خواب خوش. رشد معلم، ش ۳۴، ص ۲۹.
- ۰۰۰ . رحماندوست، مصطفی (۱۳۶۵). خواب خوش. رشد معلم، ش ۳۵، صص ۱۱-۱۰.

۱۱۱. رحماندوست، مصطفی (۱۳۶۵). خواب خوش. رشد معلم، ش ۳۶، ص ۱۵.
۲۲۲. رحماندوست، مصطفی (۱۳۶۵). خواب خوش. رشد معلم، ش ۳۷، صص ۲۹-۲۸.
۳۳۳. رحماندوست، مصطفی (۱۳۶۶). خواب خوش. رشد معلم، ش ۳۸، صص ۲۱-۲۰.
۴۴۴. رحماندوست، مصطفی (۱۳۶۶). خواب خوش. رشد معلم، ش ۳۹، صص ۱۱-۱۰.
۵۵۵. رحماندوست، مصطفی (۱۳۹۲). لالایی عاشورا. روزنامه ایران، سال نوزدهم، ش ۵۵۱۰.
۶۶۶. رحمتی، اشرف (۱۳۹۴). بررسی فرهنگ لالایی در روستایی نومندان. همایش ملی تالش‌شناسی، ص ۲۹.
۷۷۷. رزاقی ابهری، عبدالله (۱۳۹۲). ضرب‌المثل‌ها و لالایی‌های ویژه: طنز، نغز اجتماعی. تهران: دانش‌پذیر. ۱۹۶ص.
۸۸۸. رزاقی ابهری، عبدالله (۱۳۹۴). مجموعه اشعار طنز و نغز «سحابیه» دیوان کامل اشعار متنوع طنز و نغز - داستان - قطعات - غزلیات دوبیتی‌ها و تک‌بیتی‌ها و لالایی‌های ویژه. تهران: دانش‌پذیر. ۷۳۶ص.
۹۹۹. رستمی، شیدا (۱۳۹۶). لالایی. کرج: زینو. ۱۲ص.
۱۰۰۰. رسولیان بروجنی، بنفشه (۱۳۸۷). لالایی‌ها شبانه: (مادرانه). اصفهان: هشت‌بهشت. ۱۳ص.
۱۱۱. رسولیان بروجنی، بنفشه (۱۳۸۷). لالایی‌ها شبانه: (دخترانه). اصفهان: هشت‌بهشت. ۱۳ص.
۲۲۲. رضایی، رحمت‌الله (۱۳۸۶). لالایی. مشهد: انتشارات ستاره‌ها. ۱۶ص.
۳۳۳. رضائی، ملکه (۱۳۸۶). لالائی کودکان. نورآباد ممسنی: انتشارات کویر. ۳۵ص.
۴۴۴. رضایی برمی، زینب (۱۳۹۸). لالایی‌های وطنی؛ بررسی نقش لالایی‌ها در انتقال حس وطن دوستی به کودکان. نقد کتاب کودک و نوجوان، ش ۲۱، صص ۱۱۲-۹۵.
۵۵۵. رضایی لرستانی، مریم (۱۳۹۰). لالایی. تهران: سلیس. ۲۴ص.
۶۶۶. رضانی، احمد (۱۳۹۷). تحلیلی نقش‌گرا از لالایی‌های زبان فارسی. فصلنامه هنر زبان، ش ۳، صص ۶۲-۴۷.
۷۷۷. رضانی واسوکلائی، احمد (۱۳۸۵). تکرار و تقابل در لالایی‌های فارسی: تبیین زبان‌شناختی گرایش‌های زیباشناختی کودک. تهران، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
۸۸۸. رنجبر، مریم‌السادات (۱۳۹۷). بر گنبد کبود افسانه‌ها، تأثیر تربیتی قصه‌ها و لالایی‌ها در آموزش و افزایش آگاهی کودکان. چهارمین کنفرانس بین‌المللی علوم انسانی و آموزش و پرورش.
۹۹۹. روح الامینی، محمود (۱۳۸۰). گستره فرهنگ و فولکلور (ترانه‌های محلی فارس، نوشته صادق همایونی). کتاب ماه هنر، ش ۴۰ و ۳۹، صص ۹-۶.
۱۰۰۰. ریاحی، حسن و میترا سعیدی (۱۳۸۵). لالایی مادران کرد (با تأکید بر مضامین مذهبی). مطالعات هنر اسلامی، ش ۴، صص ۳۸-۱۵.
۱۱۱. زرگر، مسعود (۱۳۸۰). پانصد ترانه و تصنیف خاطره‌انگیز: به انضمام سرودها، ترانه‌های محلی و لالایی. تهران: آتنا. [۸۰۴]ص.

۲۲۲. زرگر، مسعود (۱۳۸۴). جاودانه‌ها (۲). تهران: آتنا. ۹۱۰ص.
۳۳۳. زرگر، مسعود (۱۳۹۶). پانصد ترانه و تصنیف خاطره‌انگیز. تهران: ماهریس. [۸۰۴]ص.
۴۴۴. زمانی، فریبا (۱۳۹۶). لالا لالایی. تهران: پاساد. ۱۰ص.
۵۵۵. زمانی حور، سعیده (۱۳۹۲). بررسی محتوایی و موسیقایی نازنامه‌های (لالایی) فارسی کودکان، آستارا، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آستارا.
۶۶۶. زندوانی، مسعود (۱۳۹۸). توصیف سبک‌شناسیک شعر کودک از مشروطیت به بعد (عباس یمینی شریف، جبار باغچه‌بان، محمود کیانوش، احمد شاملو، ترانه‌ها، متل‌ها و لالایی‌ها)، محمد بارانی (استاد راهنما)، زاهدان: دانشگاه سیستان و بلوچستان.
۷۷۷. زنگنه، پری (۱۳۷۴). پری لالایی‌ها: برای همه سالان. تهران: پریخ شاهیلانی (پری زنگنه). ۳۰ص.
۸۸۸. زنگنه، پری (۱۳۹۳). پری لالایی‌ها. تهران: گالی. ۴۰ص.
۹۹۹. زنگویی، حسین (۱۳۸۷). لالایی‌ها در فرهنگ مردم خراسان جنوبی. مطالعات فرهنگی اجتماعی خراسان، ش ۷، صص ۲۶-۷.
۱۰۰۰. زنگویی، حسین (۱۳۸۹). لالایی در فرهنگ مردم خراسان جنوبی. رشد آموزش زبان و ادب فارسی، ش ۹، صص ۶۰-۵۴.
۱۱۱. زینلی، سهیلا (۱۳۹۵). ادبیات عامّه و نگاهی به لالایی‌های آذربایجان. گردهمایی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی ایران، دوره ۱۱، صص ۱۶۸-۱۴۴.
۲۲۲. ژاله، شکوفه (۱۴۰۰). بررسی عناصر ادب پایداری در لالایی‌های فارسی، نفیسه رئیسی (استاد راهنما). یزد، دانشگاه یزد.
۳۳۳. ژوکوفسکی، والتین (۱۳۸۲). اشعار عامیانه ایران (در عصر قاجاری). به اهتمام و تصحیح و توضیح دکتر عبدالحسین نوایی. تهران: اساطیر. ۲۰۸ص.
۴۴۴. سامانی، هوشنگ (مصاحبه کننده)؛ جاوید، هوشنگ (مصاحبه شونده) (۱۳۸۲). خط حامل: به یاد لالایی. مهر (فرهنگی، هنری، اجتماعی)، ش ۱۰، ص ۲۳.
۵۵۵. سبزی، ابوالفضل (۱۳۸۹). لالایی چهارده معصوم (علیهم السلام). قم: انتشارات پورافشار. ۱۲ص.
۶۶۶. سبزی، ابوالفضل (۱۳۹۷). لالایی چهارده معصوم علیه‌السلام: معرفی و آموزش اسامی چهارده معصوم به زبان شعر. قم: انتشارات پورافشار. ۱۲ص.
۷۷۷. سبزی، ابوالفضل (۱۳۹۷). لالایی حضرت علی اصغر علیه‌السلام. قم: انتشارات پورافشار. ۱۲ص.
۸۸۸. سجادی، سید محمود (۱۳۸۴). شعر عامیانه مادر مهربان، شعر کودک. فرهنگ مردم، ش ۱۵-۱۴، صص ۱۵۸-۱۵۵.
۹۹۹. سخنگو، طوطی (۱۳۸۸). پیش مامان... پهلوی بابا... لالایی لالا. مشهد: انتشارات برکات اهل بیت (ع). ۱۲ص.

- ۰۰۰ . سرآبادانی، مرتضی (۱۳۹۱). آهنگ لالایی. تهران: چندگاه. ۱۶ص.
- ۱۱۱ . سرامی، قدمعلی (۱۳۸۰). پنج مقاله درباره ادبیات کودک. تهران: ترفند. ۱۲۸ص.
- ۲۲۲ . سرایی، جاوید (۱۳۹۱). ترانه‌های کودکانه. تهران: موج. ۵۱۰ص.
- ۳۳۳ . سروش حقیقی، سعیده (۱۳۸۹). لالایی‌های. شیراز: نوید شیراز. ۱۶ص.
- ۴۴۴ . سعیدی، سهراب (۱۳۸۶). لالایی‌ها، بازی‌ها و سرگرمی‌های میناب. تهران: ائشن. ۱۶۸ص.
- ۵۵۵ . سعیدی، عبدالرضا و حسین قاندى (۱۳۸۷). نگاهی به لالایی در ادبیات عامیانه مردم لامرد. همایش زن جنوب.
- ۶۶۶ . سعیدی، بتول (۱۳۸۸). لالایی. تهران: ساویز. ۱۲ص.
- ۷۷۷ . سعیدی، سهراب و محبوبه اسماعیلی (۱۳۹۲). سیری در ادبیات شفاهی مردم هرمزگان. پژوهشنامه فرهنگی هرمزگان، ش ۶-۷، صص ۶۴-۴۳.
- ۸۸۸ . سعیدی، سهراب و مختار ذاکری (۱۳۹۶). بررسی خصوصیات، درون‌مایه و کارکردهای لالایی‌های رایج در شرق استان هرمزگان. پژوهشنامه اورمزد، ش ۳۷، ص ۱۸.
- ۹۹۹ . سعیدی، سهراب و احمد تمیم‌داری و شهناز عبادتی (۱۳۹۸). چهارمین همایش نگاهی نو به زبان و ادب‌عامه.
- ۰۰۰ . سفیدگر شهنقی، حمید (۱۳۹۳). لالایی‌های کودکان ایران. تهران: شرکت انتشارات سوره مهر. ۱۶۸ص.
- ۱۱۱ . سلیمانی‌زاده، عظیم (۱۳۸۳). لالایی. تهران: پارس. ۱۲ص.
- ۲۲۲ . سلیمی، هاشم (۱۳۸۷). ژانه ژین jane_jin: لالایی‌های مادران کرد. تهران: آنا. ۲۰۵ص.
- ۳۳۳ . سلیمی، هاشم (۱۳۸۹). فولکلور: لالایی‌ها و نوازش‌های مادران کرد. گوه‌ران، ش ۲۴-۲۳، صص ۲۱۰-۲۱۸.
- ۴۴۴ . سمیعی نسب، زهرا (۱۳۸۸). نقد و بررسی ضرب‌المثل‌ها، لالائی‌ها، چیستانها و تصانیف شهرستان دامغان، سهیلا صالحی (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه الزهراء (س).
- ۵۵۵ . سواری، آرزو (۱۳۹۲). بررسی تطبیقی لالایی‌های فارسی و لالایی‌های عربی استان خوزستان، دزفول، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول.
- ۶۶۶ . شاگردی، زهرا (۱۳۹۰). لالایی. تهران: تیزهوشان. ۱۲ص.
- ۷۷۷ . شایسته رخ، الهه (۱۳۸۹). بازتاب قیام عاشورا در ادبیات شفاهی (دوبیتی و لالایی). فرهنگ مردم ایران، ش ۲۳-۲۲، صص ۲۶.
- ۸۸۸ . شایگان مهر، محمد و الهام خادمی (۱۳۹۰). روی کردی مقایسه‌ای بر لالایی‌های پارسی و تازی. ادبیات فارسی (دانشگاه آزاد مشهد)، ش ۳۱، صص ۲۷۶-۲۴۹.
- ۹۹۹ . شرفشاهی، کامران (۱۳۸۳). روح تازه‌ای در کالبد ترانه‌سرایی. شعر، ش ۳۶، صص ۱۱۹-۱۱۸.
- ۰۰۰ . شریفی‌مقدم، آزاده و پردیس شریف‌پور (۱۳۹۷). بررسی تطبیقی کارگفت‌های به‌کار رفته در لالایی‌های دو فرهنگ کلامی فارسی و انگلیسی. دو فصلنامه ادبیات تطبیقی، صص ۱۲۱-۹۷.

۱۱۱. شعبانی، فاطمه (۱۳۷۲). لالایی مادر. تهران: کاوشگر.
۲۲۲. شمس انصاری، سعید (۱۳۷۸). لالایی های امروز. تهران: سروش (انتشارات صدا و سیما). ۱۹۲ ص.
۳۳۳. شیخ میری، افسانه (۱۳۹۰). لالایی کودکان. تهران: سلیس. ۲۴ ص.
۴۴۴. صادق مقدسی، علی (۱۳۸۲). بررسی مردم شناسی ترانه های عامیانه منطقه الموت، محمد همایون سپهر (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی (تهران مرکزی).
۵۵۵. صادقیان، آذر (۱۳۸۶). لالایی با طعم میوه. اصفهان: گلبن. ۱۲ ص.
۶۶۶. صالحی، آتوسا (۱۳۹۲). لالا لالایی، نی نی مامانی! تهران: شهر قلم. ۱۲ ص.
۷۷۷. صداقت، مریم (۱۳۹۲). مقایسه مضامین نهفته در لالایی های فارسی و انگلیسی؛ موضوع ترجمه پذیری این سروده های نشأت گرفته از دل فرهنگ عامه، احمد معین زاده (استاد راهنما)، دانشگاه اصفهان.
۸۸۸. صمصام شریعت، محبوبه سادات (۱۳۹۳). لالایی عروسکی. اصفهان: فرهنگ مردم. ۱۲ ص.
۹۹۹. صمصام شریعت، محبوبه سادات (۱۳۹۳). لالایی زمستونه. اصفهان: فرهنگ مردم. ۱۲ ص.
۱۰۰۰. صمصام شریعت، محبوبه سادات (۱۳۹۳). لالایی گل ها. اصفهان: فرهنگ مردم. ۱۲ ص.
۱۱۱. صمصام شریعت، محبوبه سادات (۱۳۹۳). لالایی شب و روز. اصفهان: فرهنگ مردم. ۱۲ ص.
۲۲۲. صهبائی، ایرج (۱۳۸۷). دوازده آوای بومی برای پیانو و لالایی برای آواز و پیانو. تهران: چنگ. [۲۹] ص.
- طالبی، الهه (۱۳۹۷). تحلیل لالایی های گویش قاین از منظر جامعه شناسی زبان. زبان فارسی و گویش های ایرانی، ش ۶، صص ۱۴۸-۱۲۷.
۴۴۴. طاهری، روح انگیز (۱۳۸۸). لالایی در فرهنگ مردم. کتاب ماه علوم اجتماعی، دوره جدید، ش ۱۶، صص ۵۲-۵۰.
۵۵۵. طاهری، حسین (۱۳۹۵). لالایی کودکان. مشهد: انتشارات داریوش. ۶۴ ص.
۶۶۶. طباطبایی، سید حسین و سمیه سادات طباطبایی (۱۳۹۵). تحلیل ساختاری و محتوایی «حدا» (لالایی منطقه سرکویر). ادبیات و زبان های محلی ایران زمین، سال ششم، ش ۴، صص ۹۶-۸۱.
۷۷۷. طهوری، مهروش (۱۳۸۴). نقد و بررسی: لالایی هایی برای نخواستیدن. کتاب ماه کودک و نوجوان، ش ۹۶، صص ۸۵-۸۰.
۸۸۸. عباداتی، نرجس. (۱۳۸۵): تحلیل جایگاه زن در ترانه های محلی اقوام غیر فارسی (اقوام ترک و لر استان فارس)، افسانه وارسته فر (استاد راهنما)، دانشگاه آزاد اسلامی رودهن.
۹۹۹. عباسی، هوشنگ (۱۳۸۴). گاره سری (گهواره سرخوانی) (لالایی های گیلان). فرهنگ مردم، ش ۱۵-۱۴، صص ۱۶۳-۱۵۹.
۱۰۰۰. عباسی، کبری (۱۳۹۲). لالایی ها و بازی های محلی فریدن. داران (فریدن): نهال فریدن. ۴۸ ص.
۱۱۱. عبدالمهدی، مینا (۱۳۸۶). ترانه های لالایی. تهران: آوای برتر. ۱۲ ص.

۲۲۲. عبدالهیان، فائقه؛ رضی، احمد (۱۳۹۰). عنصر روایت در ترانه‌های کودکانه مصطفی رحماندوست. مطالعات ادبیات کودک، ش ۴، صص ۱۲۴-۱۰۳.
۳۳۳. عبد یزدان، سوده (۱۳۹۳). لالایی‌های گل‌ها. اصفهان: رعنا. ۱۲ ص.
۴۴۴. عبد یزدان، سوده (۱۳۹۵). لالایی‌های رنگی. اصفهان: سازمان فرهنگی تفریحی شهرداری اصفهان: انتشارات صورتی. ۱۲ ص.
۵۵۵. عبد یزدان، سوده (۱۳۹۵). لالایی‌های طبیعت. اصفهان: سازمان فرهنگی تفریحی شهرداری اصفهان: انتشارات صورتی. ۱۲ ص.
۶۶۶. عبد یزدان، سوده (۱۳۹۵). لالایی‌های گل‌ها. اصفهان: سازمان فرهنگی تفریحی شهرداری اصفهان: انتشارات صورتی. ۱۲ ص.
۷۷۷. عبد یزدان، سوده (۱۳۹۵). لالایی‌های فصل‌ها. اصفهان: سازمان فرهنگی و تفریحی شهرداری اصفهان: انتشارات صورتی. ۱۲ ص.
۸۸۸. عسگری خانقاه، اصغر و رویا پورتنقی (۱۳۹۵). مطالعه فرهنگ لالایی، شعر و ضرب‌المثل در گویش قوم لر با تأکید بر نشانه‌های تفکیک جنسیت (مورد مطالعه: دو شهرستان بروجرد از استان لرستان). مطالعات و تحقیقات اجتماعی در ایران، دوره پنجم، ش ۲، صص ۳۴۴-۳۱۹.
۹۹۹. عسکری عالم، علی‌مردان (۱۳۸۷). فرهنگ و باورهای مردم لرستان (فرهنگ عامه لرستان ۲). خرم‌آباد: انتشارات شاپورخواست. ۲۸۱ ص.
۱۰۰۰. عسکری عالم، علی‌مردان (۱۳۸۸). فرهنگ عامه لرستان ۴ (فرهنگ و باورهای مردم لرستان). خرم‌آباد: انتشارات افلاک. ۴۱۴ ص.
۱۱۱. عصاره، فریده (۱۳۹۱). لالایی‌های مادر بزرگ: میون هر دو چشمم جای پایت. رشد آموزش پیش‌دبستانی، ش ۱۷، صص ۳۲-۳۰.
۲۲۲. عطایی، جواد (۱۳۸۵). لالایی‌های عاشقانه. مشهد: پاندا. [۴۵] ص.
۳۳۳. عظیمی، طاهره (۱۳۹۰). لالایی‌ها. تهران: طرح و اجرای کتاب. ۱۲ ص.
۴۴۴. عفیف، عیدی محمد (۱۳۸۹). لالایی‌های شوشتی. اهواز: معتبر. ۱۴۸ ص.
۵۵۵. علم، محمد رضا و سارا رستمی و مسعود ولی‌عرب (۱۳۹۵). فرهنگ عامه شوشتی در دوره قاجار و پهلوی. رهیافت تاریخی، ش ۱۷، صص ۶۰-۳۹.
۶۶۶. علوی فرد، یحیی (۱۳۹۶). قالب‌های کوتاه در شعر کودک و نوجوان. نقد کتاب کودک و نوجوان، ش ۱۴، صص ۱۰۲-۸۹.
۷۷۷. علیرضایی، کرم (۱۳۸۸). بونگ‌های مادرانه برگزیده‌ای از لالایی‌های لری، کردی و لکی متداول در مناطق ایلام، آبدانان، شیروان.... تهران: پازینه: رسانه پرداز. ۱۱۵ ص.

۸۸۸. علی نیا، رضا (۱۳۹۰). لالایی. آمل: فکر سبز. ۱۲ ص.
۹۹۹. عمرانی، سیدابراهیم (۱۳۸۱). لالایی های ایرانی. تهران: پیوند نو. ۲۱۴ ص.
۰۰۰. عنایت، حلیمه، حسینی، مریم، عسکری چاوردی، جواد (۱۳۹۰). لالایی، رسانه های زنانه یا ملودی خواب آور کودکانه؟ (تحلیلی جامعه شناختی از لالایی های منطقه لامرد فارس). زن در فرهنگ و هنر، دوره سوم، ش ۲، صص ۷۶-۵۷.
۱۱۱. غربی، موسی الرضا؛ روستاخیز، بهروز؛ اکبری قانع، حسین (۱۳۹۸). لالایی ها و بازتاب سوژه گی زنان. مطالعات اجتماعی روان شناختی زنان، ش ۵۸، صص ۳۴-۷.
۲۲۲. غریب، طیب، کبودی النجق، مینا، جعفری کلیدر، فاطمه (۱۴۰۰). تأثیر ادبیات شفاهی و لالایی در کودکان. ششمین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، اجتماعی و سبک زندگی.
۳۳۳. فخاری، عبدالحسین (۱۳۸۶). لالایی منتظران. تهران: مؤسسه نیا. ۱۶ ص.
۴۴۴. فقیری، ابوالقاسم (۱۳۷۶). لالایی ها، ترانه های مادران. شعر، ش ۲۱، صص ۲۰۷-۲۰۶.
۵۵۵. قاسم نیا، شکوه (۱۳۹۵). لالایی های کودکانه. تهران: با فرزندان.
۶۶۶. قاضیان هرسینی، سیما (۱۳۹۴). لالایی های لکی. کرمانشاه: انتشارات گلچین ادب. ۲۵ ص.
۷۷۷. قاضی زاده، علی اکبر (۱۳۸۵). لالایی برای بیدار ماندن. اعتماد ملی، ص ۱۰.
۸۸۸. قاعدی، ثریا (۱۳۸۵). لالایی. تهران: بروج. ۱۴ ص.
۹۹۹. قبادیانی، ناصر خسرو (شاعر) (۱۳۷۷). چند ترانه لالایی تاجیکی. شعر، ش ۲۳، صص ۱۲۱-۱۲۰.
۰۰۰. قربانی مجی، فریبا (۱۳۹۰). انواع ادبی (تعلیمی) در ادبیات کودکان بعد از انقلاب اسلامی، علی اکبر افراسیاب-پور (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی.
۱۱۱. قزل ایغ، ثریا (۱۳۸۵). ادبیات کودکان: تولد تا سه سالگی (لالایی ها، ترانه های نوازشی، بازی، ...). تهران: درخت بلورین. ۳۲ ص.
۲۲۲. قزل ایغ، ثریا (۱۳۸۶). پرنیان و آب: با لالایی تا سرزمین خواب. تهران: چشمه. ۴۰ ص.
۳۳۳. قنبری، علی (۱۳۸۵). ترتم ها و آغوش ها: (مجموعه ای از لالایی های کودکان ایران). تهران: سیب. ۱۶۸ ص.
۴۴۴. کارآموزیان، سیما (۱۳۸۶). خاطره های رنگ باخته لالایی ها: برجامانده از ترانه ها و لالایی های محلی. ایران، ص ۱۱.
۵۵۵. کاظم پور، الهه (۱۳۹۴). لالایی ها. تهران: آموته. ۱۵۷ ص.
۶۶۶. کاکایی، عبدالجبار (۱۳۹۶). فانوس لالایی. مشهد: به نشر، کتاب های پروانه. ۳۵ ص.
۷۷۷. کرباسی، محمد (۱۳۸۹). لالایی. تهران: آفتاب نقش. ۱۲ ص.
۸۸۸. کریم پور، کریم (۱۳۹۳). لاه لاهه ده بیات کوردی. کرمانشاه: کریم کریم پور. ۵۱ ص.

۹۹۹. کریم‌پور، نسرين و فرشته آليانی (۱۳۹۶). بررسی مؤلفه‌های زبانی شعر کودک در ترانه‌های کودکانه و لالایی‌های تالشی جنوبی. زبان فارسی و گویش‌های ایرانی، ش ۲، صص ۱۴۰-۱۱۹.
۱۰۰۰. کشاورز، ناصر (۱۳۸۳). لالایی‌های بابایی. تهران: نشر رویش. ۱۶ص.
۱۱۱. کشاورز، ناصر (۱۳۸۳). چند تا دونه لالایی واسه خواب طلايي. تهران: دنيای تاتي. ۱۲ص.
۲۲۲. کشاورز، ناصر (۱۳۸۶). لالایی‌های مامان زری. تهران: نشر رویش. ۱۶ص.
۳۳۳. کمال‌آبادی‌پور، مریم (۱۳۹۷). بازی‌های بومی و محلی شهرستان بردسیر (مطالعه موردی: بازی اقلیمی، چیستان، ضرب‌المثل و لالایی‌ها و...), آسیه ذبیح‌نیا عمران (استاد راهنما)، یزد، دانشگاه پیام‌نور استان یزد.
۴۴۴. کمال‌الدینی‌عزآبادی، محمدباقر، هوشمند ابرقویی، ندا (۱۳۹۸). نمود طبیعت در لالایی‌های ابرکوه. دومین کنفرانس بین‌المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ.
۵۵۵. کوشادپور، سوسن (۱۳۹۳). آهنگ‌های ساده برای نوآموزان پیانو [کتاب]: لالایی. تهران: مهراندیش. ۴۱ص.
۶۶۶. کیانی، حسین، حسن‌شاهی، سعیده (۱۳۹۱). بررسی تطبیقی ساختار و درون‌مایه لالایی‌های فارسی و عربی. مطالعات ادبیات کودک، ش ۶، صص ۱۱۴-۹۱.
۷۷۷. گروه‌شواش (۱۳۸۸). لالایی مهر خونش. ساری: شرکت فرهنگی هنری نسیم مهر‌آوا.
۸۸۸. گلشنی، زهرا (۱۳۹۲). کودکانه‌ها در فرهنگ مردم نیشابور، زهره زرشناس (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه شهید بهشتی.
۹۹۹. گلیان، اعظم (۱۳۸۷). لالایی کن شب از نیمه گذشته. تهران: انتشارات قاضی. ۱۶ص.
۱۰۰۰. گلیان، اعظم (۱۳۸۸). لالایی کن گلم هستم کنارت. تهران: انتشارات قاضی. ۱۶ص.
۱۱۱. گلیان، اعظم (۱۳۸۸). لالایی برای کودکان ۱، لالالا پرستوی سپیدم. تهران: قاضی. ۱۵ص.
۲۲۲. لارودی، شیرین (۱۳۸۹). یک لالایی سومری. فصلنامه پازند، ش ۲۱-۲۰، ص ۳.
۳۳۳. لاهوتی، ابوالقاسم (شاعر) (۱۳۹۲). لالایی مادر. آزما، ش ۹۶، ص ۵۰.
۴۴۴. لرستانی، فریبرز (۱۳۹۵). مجموعه لالایی‌های شبانه (۱). تهران: خانه ادبیات. ۱۲ص.
۵۵۵. لرستانی، فریبرز (۱۳۹۵). مجموعه لالایی‌های شبانه (۲). تهران: خانه ادبیات. ۱۲ص.
۶۶۶. لرستانی، فریبرز (۱۳۹۵). مجموعه لالایی‌های شبانه (۳). تهران: خانه ادبیات. ۱۲ص.
۷۷۷. لرستانی، فریبرز (۱۳۹۵). مجموعه لالایی‌های شبانه (۴). تهران: خانه ادبیات. ۱۲ص.
۸۸۸. متقی، سلیمان (۱۳۸۹). تحلیل جامعه‌شناسی ادبیات شفاهی قوم ترکمن با تکیه بر ضرب‌المثل‌ها، لالایی‌ها و لاله؛ (ترانه‌های دختران ترکمن)، حسین نوین (استاد راهنما)، اردبیل، دانشگاه محقق اردبیلی.
۹۹۹. محمدتبادری، مریم (۱۳۹۱). چگونگی تأثیرات ادبیات شفاهی بر روی دستبافته‌های استان فارس مطالعه موردی (اشعار، ترانه و لالایی)، محمدرضا حسنائی (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه الزهراء(س).

- ۰۰۰ . محمدپور، زهرا (۱۳۹۴). آنالیز موسیقایی لایبی های استان فارس و تحلیل مردم شناسی آن ها، مریم قرسو (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه هنر تهران.
- ۱۱۱ . محمدپور، خلیل (۱۳۹۹). بررسی لایبی در ادبیات کودک. ششمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران.
- ۲۲۲ . محمدحسینی صغیری، زهرا (۱۳۹۷). لایبی؛ ستایش همسر یا مردستیزی. فرهنگ مردم ایران، ش ۵۴-۵۳، صص ۳۸-۱۵.
- ۳۳۳ . محمد علیپور، فاطمه (۱۳۹۴). بررسی لایبی ها در ادبیات کودک (با تأکید بر شاعران برجسته ادبیات کودک)، مریم حیدری (استاد راهنما)، گیلان، دانشگاه پیام نور استان گیلان.
- ۴۴۴ . محمدی، حشمت الله (۱۳۷۴). شبهای مادر: مجموعه لایبی ها تقدیم به مادران. قم: حشمت الله محمدی. ۶۷ ص.
- ۵۵۵ . محمودزاده شیرازی، عظیم (۱۳۸۵). ال: لایبی های محلی دزفول. دزفول: افهام. ۱۲۰ ص.
- ۶۶۶ . محمودی امجری، حلما، رادفر، ابوالقاسم، طبسی، حمید (۱۳۹۹). عامه سروده های استان کرمان، انواع و درون مایه ها. فرهنگ و ادبیات عامه، ش ۲۵، صص ۹۱-۵۷.
- ۷۷۷ . محمودی سوادکوهی، کورش (۱۳۸۳). ترانه های بومی و کوچ نشینی. کتاب ماه هنر، ش ۶۸ و ۶۷، صص ۴۴-۴۰.
- ۸۸۸ . مدیر خراسانی، فیروز (۱۳۹۳). بررسی ساختار لایبی های مناطق فارسی زبان خراسان، نیشابور، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور.
- ۹۹۹ . مرادی، محمد (۱۳۹۴). بررسی ویژگی های قالبی - ساختاری در ترانه های کودکانه رایج در فارس. ادبیات و زبان های محلی ایران زمین، سال پنجم، ش ۳، صص ۱۰۲-۸۳.
- ۰۰۰ . مرادی مخلص، حسین، ایرج حیدری و بهرامعلی کریمی و کلثوم سورسوری (۱۳۹۴). تأثیر لایبی و قصه-گویی بر یادگیری. کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و تکنولوژی.
- ۱۱۱ . مرتضوی کرونی، علیرضا (۱۳۹۵). لایبی ها (۱). تهران: فرهنگ و هنر.
- ۲۲۲ . مرادی، درسا (۱۳۸۸). لایبی و خواب. تهران: راتا. ۱۲ ص.
- ۳۳۳ . مزرعتی، احمد (۱۳۸۳). ترانه های قالبیافان کاشان: دو بیتی های عاشقانه، لایبی ها. کاشان: مرنجاب. ۹۶ ص.
- ۴۴۴ . مزرعتی، احمد (۱۳۸۷). ترانه های قالبیافان: دو بیتی های عاشقانه، لایبی ها. تهران: دعوت. ۱۱۹ ص.
- ۵۵۵ . مریدی، پروین (۱۳۹۳). ترانه های لایبی. تهران: آوای برتر. ۱۲ ص.
- ۶۶۶ . مسکینی هرسینی، نصیبه (۱۳۹۲). ضرب المثل ها، سروده ها، لایبی ها و چیستانه های منطقه هرسین، ذوالفقار علّامی (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه الزهراء (س).
- ۷۷۷ . مشایخی، محمدجواد (۱۳۸۸). فرهنگ مردم تابباد و باخزر. مشهد: محقق. ۲۶۵ ص.

۸۸۸. مشتاق مهر، رحمان و فیضی، آمینه (۱۳۹۹). سیمای جامعه کرد در لالایی‌های کردی. ادبیات و زبان‌های محلی ایران زمین، ش ۱، صص ۱۰۸-۸۹.
۹۹۹. مصدق، حمید (شاعر) (۱۳۷۳). حاصل عمر (تقدیم به لاله مادر غزل و ترانه). کلک، ش ۵۳، صص ۱۳۳-۱۳۴.
۱۰۰۰. مصفی، ابوالفضل (۱۳۷۷). شعر تر، ترانه، سرود. شعر، ش ۲۲، صص ۲۰-۱۶.
۱۱۱. مطیع شیرازی، لیلا و محمد هادی خالق‌زاده (۱۳۹۵). بررسی لالایی‌ها در ادبیات عامیانه شهرستان جهرم. اولین کنفرانس بین‌المللی مطالعات اجتماعی فرهنگی و پژوهش دینی.
۲۲۲. معروف‌پور، نشمیل (۱۳۹۵). تحلیلی بر لالایی‌ها و نغمه‌های ناز و نوازش مادران کرد (گوشش سورانی مکرری). فرهنگ مردم ایران، ش ۴۷، صص ۹۶-۷۵.
۳۳۳. مقدسی، صادق (۱۳۸۳). لالایی؛ کهن‌ترین زمزمه سحرانگیز مادر. فرهنگ مردم ایران، ش ۲، صص ۱۶۴-۱۵۷.
۴۴۴. مقیمیان، نازنین (۱۳۹۱). لالایی. گرگان: مختومقلی فراغی. ۴۵ص.
۵۵۵. ممتحن، مهدی و الهام خادمی (۱۳۹۰). آموزه‌های دینی و اخلاقی در لالایی‌های مذهبی پارسی و تازی. تحقیقات تمثیلی در زبان و ادب فارسی، ش ۱۰، صص ۳۸-۱۱.
۶۶۶. مودودی، محمد ناصر (۱۳۹۰). شاهنامه به لالایی (لالایی‌های پهلوانی برای کودکان ایرانی). تهران: دبیاپه. ۵۴ص.
۷۷۷. موسوی، سید مهدی (۱۳۹۶). لالایی مادرم زهرا علیها السلام. قم: انتشارات مشهور، بچه‌های حرم. ۱۲ص.
۸۸۸. موسوی علی‌آبادی، سید علی و احمد قرائی سلطان‌آبادی (۱۳۹۸). بازتاب شخصیت حضرت محمد (ص) در دوبیتی‌ها و لالایی‌های محلی تربت حیدریه. چهارمین همایش نگاهی نو به زبان و ادب عامه.
۹۹۹. موسویان، انیسه (۱۳۸۴). معرفی کتاب: لالایی‌های نو. کتاب ماه کودک و نوجوان، ش ۹۰، صص ۵۵-۵۲.
۱۰۰۰. موللی، گیتا و رقیه کوهی و طاهره سلیمانیه نائینی (۱۳۹۷). برنامه فرانک (برنامه کودک مامان غازه) (شعر، لالایی و قصه‌های ایرانی): لالایی‌های ایرانی (جلد ۳). تهران: رازنهان. ۴۲ص.
۱۱۱. مؤید محسنی، مه‌ری (۱۳۹۲). مضامین ترانه‌های محلی؛ مطالعه موردی ترانه‌های سیرجان. فرهنگ مردم ایران، ش ۳۲، صص ۲۰۰-۱۸۳.
۲۲۲. مهاجری، زهرا (۱۳۸۶). گل پسته. مشهد: بنیاد پژوهش‌های اسلامی. ۱۱۸ص.
۳۳۳. مهاجری، زهرا (۱۳۹۱). گل پسته: مجموعه لالایی‌های فارسی. مشهد: آستان قدس رضوی، شرکت به‌نشر. ۱۳۲ص.
۴۴۴. مهجوریان نماری، علی اکبر (۱۳۸۸). لالایی‌ها (رنج‌مویه‌های مادران ما). اباختر، ص ۱۳۵.
۵۵۵. مهادپی، لیدا (۱۳۷۸). موسیقی در ایران: ارتباط شعر و موسیقی. مقام موسیقایی، ش ۴، صص ۳۷-۲۸.
۶۶۶. مهرداد، احمد (۱۳۷۱). سرود لالایی. تهران: دانش‌آموز.

۷۷۷. میثاقی، فریبرز (۱۳۹۵). لالایی. تهران: یاران علم و دانش. ۱۲ ص.
۸۸۸. میرحیدری، مریم‌السادات و پریسا سعیدی (۱۳۹۳). گونه‌شناسی ادبیات شفاهی کودکان؛ کرمانشاه. فرهنگ مردم ایران، ش ۳۷، صص ۱۲۲-۱۰۵.
۹۹۹. میرزایی دلاویز، محمود (۱۳۹۳). لالا لالا لالایی جوجه پر طلایی. تهران: آوای دوستی. ۱۲ ص.
۱۰۰۰. میرعابدینی، ابوطالب (۱۳۸۱). لالایی. فرهنگ مردم، ش ۱، صص ۳۶-۳۰.
۱۱۱. میرنیا، سید علی (۱۳۸۱). نگاهی به فرهنگ عامه مردم خراسان: جغرافیای خراسان، مشاغل مردم/.... مشهد: سخن گستر. ۴۰۴ ص.
۲۲۲. نادری، افشین (۱۳۸۴). نمونه‌هایی از لالایی‌های مردم ایران. تهران: سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، پژوهشکده مردم‌شناسی: سازمان میراث فرهنگی و گردشگری اداره کل امور فرهنگی. ۳۸۱ ص.
۳۳۳. نجاریان، محمدرضا و کبری ظریفیان کریک (۱۳۹۴). شروه، قهس و لالایی‌های کهکلیلیویه و بویراحمد. فرهنگ و ادبیات عامه، ش ۷، صص ۲۳۳-۲۰۵.
۴۴۴. نجف‌زاده بارفروش، محمداقبر (۱۳۷۵). لالایی‌های ایرانی. قائم‌شهر: نشر روجا. ۲۰۴ ص.
۵۵۵. نجیبی‌فینی، بهجت و مزگان گلستانی (۱۳۹۴). نمود طبیعت در لالایی‌های هرزگان. پژوهشنامه فرهنگی هرزگان، ش ۱۰، صص ۱۴-۶.
۶۶۶. ندیمی بوشهری، زهرا (۱۳۸۹). لالایی‌های بوشهری. بوشهر: زهرا ندیمی بوشهری. ۳۲ ص.
۷۷۷. نواب‌پور، نفیسه (۱۳۸۹). رنگ چشم تو (مجموعه لالایی). خانه شاعران جهان. ۳۰ ص.
۸۸۸. نودا، تاکایو (۱۳۹۲). لالایی گل‌ها. تهران: پیک ادبیات. ۲۴ ص.
۹۹۹. نورانی، محسن و محمدرضا آزاده‌فر (۱۳۹۹). زندگی شهری، ضبط صوت و مرگ لالایی: مطالعه موردی لالایی خوانی در الموت قزوین. مطالعات فرهنگی و ارتباطات، سال شانزدهم، شماره ۵۹، صص ۱۵۴-۱۳۳.
۱۰۰۰. نوریخس، سیده نجمه (۱۳۸۵). لالایی. تهران: نگارینه. ۲۰ ص.
۱۱۱. نیک‌طلب، پوپک (۱۳۹۲). سیر تحول ادبیات کودک و نوجوان در آذربایجان. کتاب ماه کودک و نوجوان، ش ۱۸۶، صص ۳۳-۳۰.
۲۲۲. نیک‌فرجام، معصومه (۱۳۸۶). ادبیات شفاهی کودکان (قصه‌ها، مثل‌ها، چیستان‌ها، لالایی‌ها). مشهد: تمرین. ۸۴ ص.
۳۳۳. نیکوبخت، رؤیا (۱۳۹۷). تنوع لالایی و سیطره آن بر فلات ایران. تهران: رویا نیکوبخت. ۱۵۸ ص.
۴۴۴. وایت، کاترین، مهدی مردانی (۱۳۹۲). مامان بخون لالایی. قزوین: سایه‌گستر. ۱۴ ص.
۵۵۵. وثوقی‌منش (درویش)، علی (۱۳۹۵). لالایی کودکان. خرم‌آباد: خرم دژ. ۶۶ ص.
۶۶۶. وجدانی، بهروز (۱۳۸۷). لالایی، موسیقی نقش زن در انتقال فرهنگ شفاهی. کتاب ماه هنر، ش ۱۲۲، صص ۹۸-۱۰۴.

۷۷۷. وفایی فرد، زهره (۱۳۹۶). لالایی، واگویه‌های مادران ایرانی. سومین کنفرانس بین‌المللی پژوهش در علوم انسانی.
۸۸۸. هاتف، حامد (۱۳۸۸). نقد و بررسی: درباره «پرنیان و آب» لالایی‌های ثریا قزل‌یاغ/ آن جا که خواب، لالایی‌ساز می‌شود. کتاب ماه کودک و نوجوان، ش ۱۴۷، صص ۶۵-۶۱.
۹۹۹. هادی سلامی، زهره و مهناز بزمی (۱۳۹۴). بازنشاسی ریشه‌های فرهنگی محتوایی لالایی‌ها (شهر سلامی). مجموعه مقالات سومین همایش ملی زبان‌شناسی و آموزش زبان فارسی؛ چشم‌انداز پژوهش‌های زبان در قرن ۲۱، صص ۹۵-۱۰۹.
۱۰۰۰. هاشمی، کبری (۱۳۹۵). صندوقچه قصه همراه با بازی، شعر و لالایی. تهران: رشد اندیشه: دانش‌آفرین. ۶۰ ص.
۱۱۱. همایون‌روز، فرح (۱۳۹۸): روابط مفهومی در لالایی‌های کردی، آزیتا افراشی (استاد راهنما)، تهران، مرکز پیام‌نور تهران.
۲۲۲. همایونی، صادق (۱۳۸۲). شعر محلی و شاعرانش: نقد کتاب: تفرّجی در شربه‌ها و واسوتکها. گوه‌ران، ش ۲، صص ۱۹۶-۱۹۰.
۳۳۳. همایونی، صادق (۱۳۴۹). درباره فرهنگ مردم سروستان. کاوه (مونیخ آلمان)، ش ۳۸، صص ۶۳۱-۶۲۷.
۴۴۴. هوشیار، هوتسا (۱۳۹۳). پانی، مانی و لالایی. مشهد: انتشارات آبان‌بانو. ۱۲ ص.
۵۵۵. یزدانی، عبدالله (۱۳۹۲). لالایی‌های کودکان. ورامین: انتشارات دوقلوها. ۱۲ ص.
۶۶۶. یزدانی، عبدالله (۱۳۹۲). لالایی‌های قشنگ من. ورامین: انتشارات دوقلوها. ۱۲ ص.
۷۷۷. یغمایی، پیرایه (۱۳۸۴). لالایی‌ها. مجله کودک، ش ۴، ص ۷.

منابع

جمالی، ابراهیم (۱۳۸۷) لالایی در فرهنگ مردم، تهران: مرکز تحقیقات.
سلاجقه، پروین (۱۳۸۷) از این باغ شرقی (نظریه‌های نقد شعر کودک و نوجوان)، تهران: کانون پرورش فکری و کودکان و نوجوانان.

Bibliography of Iranian lullabies

*Nafise Raisi Mobarake*¹

*Shekofeh Jhaleh*²

Abstract

Lullabies are a subset of oral literature and popular culture in terms of literary type, and on the other hand, they are also related to children's literature because they are generally addressed to children. The main feature of lullabies is that they exist in the literature of all lands and cultures. In this sense, it is a good topic in comparative literature research and is useful for discovering relationships between different nations. Of course, the function of lullabies in literary research has a favorable range. On the one hand, it is useful in the field of linguistics, dialectology and lexicography studies, and on the other hand, it is effective in sociological and cultural research and understanding their livelihood. Because the main poets of lullabies were mothers, lullabies can be considered as a suitable platform to recognize the subdued ideas of Iranian women, based on which the status of women and the hidden structure of the Iranian family are known, and through it one of the most important functions of lullabies is recognizing educational values. It will be possible in Iranian society because a brief study of lullabies can reveal the existence of such teachings. In this article, an attempt is made to present the bibliography of Iranian lullabies. The present bibliography includes 347 books, articles and dissertations on this subject. The availability of such a list can be helpful in organizing, compiling and analyzing Iranian lullabies from various perspectives such as linguistics, literature, sociology, psychology and educational fields.

Keywords: Persian Lullabies, Folk Literature, Bibliography

¹ . Assistant Professor of Persian Language and Literature Dept, University of Yazd. Yazd , Iran. (Corresponding author) //Email : : raisi@yazd.ac.ir

² . Masters student of Persian Language, University of Yazd. Yazd , Iran. // Email : Sh.Zhaleh@stu.ac.ir